

בס"ד י' כסלו ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:41

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 647
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום רביעי עד 21:47.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 054-7743834, 08-9437333

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטי"דון: "ועבד תלואים" (הושע יא)

פרשת יצא

בזוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד" מעלניני הפרשה:

"וּפְרָצֶת יָמָה וּקְדָמָה וּצְפוּנָה וּנְגֻבָה" (כח, יג-ד) מסופר על רבי יעקב אריה מרדזימין שבא פעם אל אחת העיירות ועשרות באו להקביל פניו והיה דוחק רב. איש אחד ממש דחק כדי להגיע אליו. אמר אליו הרב "לך לכל הרוחות". נבהל האיש והחל בוכה. אמר לו ר' יעקב אריה: שוטה, הלא זאת ברכת יעקב: "וּפְרָצֶת יָמָה וּקְדָמָה צְפוּנָה וּנְגֻבָה"... (סיפורי חסידים) (ב. בר דיין הי"ו)

"וַיִּקַּח אֶת הָאֵבֶן אֲשֶׁר שָׂם מִרְאשׁוֹתָיו" (כ"ח, י"ח). שואל האדמו"ר רבי אברהם מרדכי מגור: לאחר שכל האבנים נעשו אבן אחת, מדוע לא רבו ביניהן לאמר: "בצד זה יניח הצדיק ראשו? ומשיב האדמו"ר: לאחר שנוצרה אחדות בין האבנים המריבות, שוב לא היתה ביניהן קנאה ושנאה ותחרות...

- ← קורות יעקב בדרך לחרן - חלום יעקב.
- ← פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
- ← יעקב עובד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
- ← הולדת בני יעקב, הצלחתו במעשיו ונתעשר עושר רב.
- ← יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
- ← לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
- ← לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידדות.
- ← יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.

"וַיִּזְאֵל יַעֲקֹב" (כ"ח י"ז) הפרשה הקודמת מסתיימת: "לו לאשה". ופרשתנו מתחילה "ויצא יעקב מבאר שבע". יש לפרש הסמיכות על פי מה שפסק הרמב"ם (הלכות מלכים פ"ה) אסור לצאת מארץ ישראל לחו"ל אלא ללמוד תורה או לישא אשה. זהו שאמר: "לו לאשה" - הרוצה לישא אשה, אזי: ויצא יעקב מבאר שבע - היא ארץ ישראל, וילך חרנה - לחו"ל. באופן זה מותר לו לצאת. (מדרשו של שם ועבר)

"וַיִּכֶן שֵׁם כִּי בֵּא הַשְּׂמִי" (כ"ח י"א) כי בא השמש - ר"ת: כבה. רמז למה שאמרו חז"ל במדרש על הפסוק: וילך שם - שאמר הקב"ה, ידידי בא לביתי וצריך לינה בבית. מיד שקעה החמה קודם זמנה. זהו רמז כבה - כמו האדם המכבה את הנר בעודו דולק, כן הקב"ה כיבה אור השמש בעודה בתקופה.

"אִיזֵן זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹקִים וְזֶה שְׁעַר הַשְּׂמַיִם" כתבו המקובלים שיש בשמים שנים עשר שערים המכוונים כנגד שנים עשר שבטי יה, לכל שבט יש לו שער ששם עולה תפילות. זהו שאמר: "אין זה כי אם בית אלוקים" - רמז לבית הכנסת ששם מתפללים, שנאמר: "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים". זת - בגימטריא: שנים עשר. שער השמים - רמז לשנים עשר שערים שיש בשמים ששם עולים התפילות של עם ישראל. (אור משה)

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְכַלְאֵה הַשְּׂדֵה" (ל, ד) ולמה לא דיבר עימם בתוך ביתו? אמר רשב"ג: בגי דברים אוהב אני את בני המזרח: שאין נושכין בשר בשיניהם, אלא בסכין חותכין. וכשהוא נושק את חברו, אינו מנשקו בפיו, אלא בידו ושמבקש ליטול צעה, אינו נוטל בבית אלא בשדה. (שאוונים לכותל) לכן: וישלח... השדה למקום מרווח... (תנחומא קדום) (ב. בר דיין הי"ו).

פִּנְתַּי הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים
עָלָה עַל לִבּוֹ = נִזְכַּר בְּדָבָר יָשָׁן.
דוגמה: בכל פעם שמעלים בתקשרת פרשיות שחיתות במשפך הפקסות עולות על לבי דמיותיהם הצנועות של חברי הפקסות בעשור הראשון לקיומיהם של מדינת ישראל.
מקור: פי-הני בורא שמים חדשים וארץ חדשה, ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על-לב [ישעיהו סה יז]. (ניבונכו)

"אֵלֶיבְדָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים" (כ"ט י"ח) לא אמר לו שש שנים, כדי שלא יטען עליו שהוא עבד עברי אצלו והדין הוא בעבד עברי: שש שנים יעבוד, ובשביעית ייצא לחופשי חינם. ואם אדוניו יתן לו אישה וילדה לו בנים או בנות - אזי, האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא ייצא בגפו - כלומר לבד. והיות שלבן התכוון לתת ליעקב אשה תמורת עבודתו, פחד יעקב להזכיר לו שש שנים של עבודה כדי שלא יקח את נשותיו מדין עבד עברי, ובפחות משש שנים אינו מתרצה לבן. (נהר שלום)

הסירו מכשול מדרך עמי!
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

ראובן - האחראי על החינוך

מפרשה הנראית תמוחה כל כך אנו לומדים יסודות חשובים ומרכזיים בעבודת ה'.
א. חשיבות החינוך ומשמעותו לדורות הבאים-ראובן נזהר מגזל כבר בהיותו בן חמש והטביע בבניו מידה חשובה זו.
ב. החשיבות של מסירות נפש והשתדלות בעבודת ה' והשלכת עניין זה לדורות. (לאה מול רחל)
ג. חובתנו לבחון את התנהגותם של אבותינו בראיה שונה מנורמות האנושיות הרגילות.
ד. יחסי האישות בין בעל לאשתו, הינם חוב ושיעבוד של הבעל כלפי האישה.
כמה איסור גזל הינו איסור חמור ועד כמה הקפידו עליו אבות האומה. ראובן היה כבן חמש כאשר הביא לאימו את הדודאים מן השדה וכבר ידע להקפיד ולא להיכשל באיסור חמור זה.
ראובן בהקפדתו על איסור גזל מקטנותו, הטביע בבניו אחריו את ההקפדה על איסור חמור זה. ראובן למד זאת מיעקב אביו, שלמרות שעבד עם לבן הרמאי הקפיד לאורך כל הדרך לעבוד עימו ביושר.

ויצא - סיפור או לקח

מיוחדת היא פרשת ויצא שכולה פרשת מסורה אחת ובה 148 פסוקים **הכתובים ברצף**, ללא כל הפסקה על פרשה שתומה או פתוחה ביניהם.
(בתורה עוד פרשה אחת כזאת - מקץ - ומספר פסוקיה 146).
את חלוקת הפרשות על פי המסורה ניתן לנמק בשיקולים מגוונים, ולא תמיד הם מובנים לנו. לעתים, אך לא תמיד, זהה חלוקת הפרשות במסורה להבחנה שאנו עושים כדי לתחום גבולותיו של סיפור על פי שיקולים ענייניים.
פרשת ויצא כולה היא סיפור אחד ארוך. אף שהפרשה היא המשך של פרשת תולדות - בציוויו של יצחק על יעקב ללכת אל לבן ולשאת אישה מבנותיו- הוא נבדל ממנו בדבר יסודי: **אין שמו של עשו נזכר בפרשת ויצא כלל**, ורושמו של אירוע לקיחת הברכות אף הוא נעדר ממנה.
ליעקב מתלווים מלאכים המתגלים אליו בצאתו מן הארץ, ומקבלים את פניו בשובו אליה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאורך ואפרת פיניטו הייו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם. יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תגן בעדם שיזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

פרכה והצלחה

ליוסף ומלכה זנדוי הייו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, דשנים ורעננים. הצלחה בלימודים לכל ילדיהם וזיווג הגון **למתן** בן מלכה.

רפואה שלימה לידידנו

חיים נאמן בן **מאלק הייו** הקב"ה ישלח לו מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה הוא ורעייתו **תמר** מכל יוצאי חלציהם.

פרשה נאמנת לתושבי יפנה

בכל יום חמישי בשעה 20:00 **מתקיימת תפילת ערבית** בבית המדרש "אור ודרך" ולאחריה שיעור מרתק בהלכות לשון הרע ודברי מוסר. כל הציבור מוזמן.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30**. השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם" בהנהלת **אבי מוסאי**.

פעולה טובה ומוצלחת נסתה פיניטה

לזיכוי הרבים **בוכין כלימורדי יהדות** ומכירת תשמישי קדושה (מול ביהכ"נ בוכריס"י) ברח' שבזי 3 (מול ביהכ"נ בוכריס"י) הפתיחה תתקיים אי"ה ביום שני יב' כסלו (12-11-26 למניינם) בשעה 18:00 אורחי הכבוד: הרבנים **אבנר קבאש** שליט"א, הרה"ג **מאיר אליהו** שליט"א והרב **יצחק פגנר** שליט"א. יוגש כיבוד עשיר. הציבור מוזמן. פרטים: **רחמים 052-2492533**

פרכה והצלחה

למשה ומרגלית ללדוי הייו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, דשנים ורעננים. הקב"ה ישלם שכרם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

בריאות והחלמה איתנה:

ציון נאמן בן **מרים הייו** משה נאמן בן **מרים הייו** משה מוסאי בן **זליכה הייו** מרדכי יעקובי בן **ציפורה הייו** אברהם נאמן בן **מרים הייו** ישראל פרג'י רפאל בן **מרים הייו** יוסף חיים גאלי בן **ג'מו הייו** באבאי באבאי בן **מורודי הייו** חיים נאמן בן **מאלק הייו** לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ הישר והענו

אברהם בר **איבז ז"ל**. נפטר יג' כסלו. ביום שלישי פקידת שנתו. זכותו תגן בעד ילדיו, נכדיו וכל משפחתו.

לכל משפחת בן-חמו היקרה.

צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות האב החסיד והענו **יוסף בן-חמו** בן **מסעודה ז"ל** שנפטר השבוע ג' כסלו תשע"ג. נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

רפואה שלימה

לדיקלה אביטל נגר בת ציונה מנב"ת הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה ותזכה בעזרת השם **ללידה קלה** וברכה והצלחה לבעלה שיצליחו בכל מעשיהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל
סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל
מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
סעדה סויסה בת איזה ז"ל
עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל
שהי דוידזדה בת פרי ז"ל
נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל
יצחק בנאי בן לאה ז"ל
רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל
משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל
שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה
אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”מכל מלמד” השכלתי...”

הנהגות הבוקר – למדנו מיעקב יעקב מקיץ משנתו ומיד אומר: **”אָבן יֵשׁ ה' בְּמִקּוֹם הַזֶּה”** - אכן, כבודו מלא עולם. כשאדם ישן - ”שוכח” את מציאותו יתברך, לכן מיד כשמתעורר צריך לאמר: ”מודה אני לפניך מלך חי וקיים...”.

”וְאֵינְכִי, לֹא יָדַעְתִּי” - תורה. לכן, מיד מברך ברכות התורה.

”וַיִּירָא, וַיֹּאמֶר, מֶה-נּוֹרָא, הַמָּקוֹם הַזֶּה” - בכל מקום חייב להתמלא ביראת ה' ולעבודו בשמחה.

”אֵינִי זֶה, כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים” - וימהר לרוץ לבית הכנסת.

”וְזֶה, שֶׁעַר הַשָּׁמַיִם” - כי בבית הכנסת יש סיכוי שיגיעו תפילותינו לשער השמים.

”הבאר” – רמז וסימן ליעקב ולישראל צאצאי

”וְהִנֵּה בָּאֵר בְּשֵׂדֶה” - באר מים = ואין מים אלא תורה.

”וְהִנֵּה-שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי-צֹאן רֹבְצִים עֲלֶיהָ” - שלוש הכתות המהוות = **צִבּוּר** = צדיקים בינוניים ורשעים.

”כִּי מִן-הַבָּאֵר הַהוּא, יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים” - התורה הזו אמורה להשקות ולהציל את כל שלוש הכתות **וְהָאָבֶן גְּדֹלָה, עַל-פִּי הַבָּאֵר** - האבן = זהו יצר הרע, המנסה להניאם מלהתפלל וללמוד

”וַיִּנְאֲסֶפוּ-שָׂמָה כָּל-הַעֲדָרִים” - אך כאשר מתאחדים הציבור ביחד, בכוחם לנטרל את יצר הרע.

”וַיִּגְלְלוּ אֶת-הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר” - ומזיזים את יצר הרע בקלות, ”כאדם המעביר הפקק מעל פי הצלוחית”

”וְהַשָּׂקוּ, אֶת-הַצֹּאֵן” - ומתפללים, ולומדים ומלמדים את ”צאן ה'” - הם הילדים = דור ההמשך.

”וְהַשִּׁיבוּ אֶת-הָאָבֶן עַל-פִּי הַבָּאֵר, לְמַקְוֶה” - אך, כאשר מתפזרים וחוזרים כל אחד למקומו, שוב חוזר יצר הרע.

רפואה אלטרנטיבית

איך להקל כאבי ראש שמקורם במתח?

מצבי חרדה ומתח מאתגרים את גופנו ועלולים לגרום לכאבי ראש מתמשכים. מה אפשר לעשות בקלות בבית כדי להימנע מהתופעה?

- להימנע ממאכלים הידועים כתורמים לכאב

ראש: שוקולד, קפה, סוכר, מוצרי חלב שמנים, אלכוהול, רוטב סויה, בננות בשלות, בשר בקר, פרי הדר, חמאת בוטנים, בצל, יין אדום ומזונות מעובדים, שמנים, מטוגנים וחרפים.

- להקפיד על סדירות בזמני הארוחות.

- להקפיד על שינה מספקת בשעות קבועות.

- להקפיד על שתיית נוזלים מספקת.

- כדי להקל על הכאבים ניתן לערבב כף מיץ לימון וכף קינמון, למרוח את העיסה על הרקות, על העורף ועל המצח, לנוח כך כ- 20 דקות ולשטוף. לחלופין, הניחו על המצח פרוסת תפוח אדמה וכאב הראש יחלוף.

וּבְרַצְתָּ יְמֵהּ וַיְקַדְּמֶהּ וַיַּצְפֶּנָּה וַיַּגְבֶּהּ : (בראשית פרק כח)

תשובה: כתב הרמב"ם (הלי שבת פ"ל ה"א) ארבעה דברים נאמרו בשבת שנים מן התורה ושנים מדברי סופרים והן מפורשין על ידי הנביאים, שבתורה זכור ושמו, ושנתפרשו על ידי הנביאים כבוד ועונג שנאמר (ישעיהו נ"ח) וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד. ובהלכה ב כתב איזהו כבוד זה שאמרו חכמים שמצוה על אדם לרחוץ פניו וידי ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת וכו' איזה הוא עונג זה שאמרו חכמים שצריך לתקן תבשיל שמן ביותר ומשקה מבושם לשבת הכל לפי ממונו של אדם, וכל המרבה בהוצאות שבת ובתיקון מאכלים רבים וטובים הרי זה משובח, ואם אין ידו משגת אפילו לא עשה אלא שלק וכיוצא בו משום כבוד שבת הרי זה עונג שבת. ויצא א"כ שיש מצות כבוד שבת ויש עונג שבת.

שאלה: מהו עונג שבת ומהו כבוד שבת?

תשובה: **לסיכום:** כבוד שבת הוא ההכנות שמכין לכבוד השבת. והאכילה והשתיה בשבת זהו עונג שבת.

שאלה: האם יש חיוב לקרוא קריאת שמע על המיטה? אם כן מה הטעם בזה?

תשובה: איתא בגמ' ברכות (דף ד ע"ב) אמר רבי יהושע בן לוי, אע"פ שקרא אדם קריאת שמע בבית הכנסת, מצוה לקרותו על מטתו. אמר רבי יוסי מאי קרא רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה (תהילים ד, ה). וביאר רש"י אמרו בלבבכם – כלומר, אמרו קריאת שמע שכתוב בה "על לבבך", על משכבכם – על מטתכם, ודומו סלה – ואחר כך תהי דוממים בשינה. וכן נפסק בטור ובשו"ע (סימן רלט).

ונאמרו בטעם אמירת קריאת שמע ח' טעמים. א. שמירה מן המזיקים. ב. כדי שישן מתוך דברי תורה. ג. קבלת עול מלכות שמים. ד. להינצל ממשכבות כפירה. ה. להינצל מיצר הרע. ו. לצאת ידי חובת קריאת שמע של לילה. ז. לסייע לנשמה לעלות בלילה אל מקורה. ח. להשלים הייחוד והזיווג הנעשה בשמים. (הרצאה לעיין בהרחבה בטעמים אלו ובמקורם יעיין בספר שכב כארי עמוד ג).

לסיכום: יש חיוב לקרוא קריאת שמע על המיטה. וראה בתשובה טעמים לזה.

והאמר לאה ב'א ג'ד : (בראשית פרק ל)

פירש רש"י בא ג'ד - בא מזל טוב.

שאלה: בן הוצה לאחל לאימו 'מזל טוב', לרגל שמחה וכדו' ששם האמא הוא גם כן 'מזל טוב' האם הדבר מותר או שנאמר שנחשב הדבר קקורא את שמה והדבר אסור?

תשובה: נשאל בדין זה בשו"ת תורה לשמה (סי' רסד), והשיב שהדבר מותר ומקורו מהגמ' יומא פז ע"ב מעשה בטבח שפגע ברב ולא הגיע לפייסו בערב יו"כ, אמר רב אם כך אלך אני לפייסו, ראהו רב הונא תלמידו, אמר לו אזיל 'אבא' להורגו הרי הוא לא יסכים להתפייס, וכך היה ע"ש. והקשו בתוספות ישנים והרי רב שמו היה 'אבא' א"כ איך תלמידו קראו בשמו? ותירצו שקראו כך בדרך כבוד וחשיבות לכן מותר. א"כ כ"ש בבן זה שמותר לומר לאמו 'מזל טוב בדרך תפילה וברכה. אולם בשו"ת יביע אומר (ח"ב יו"ד סי' טו) סיים שהמחמיר בזה תע"ב.

לסיכום: מותר לבן לאחל לאימו 'מזל טוב' אף ששמה הוא 'מזל טוב', והמחמיר תבוא עליו ברכה.

בְּעִמּוּד עֵינָי יִדְבַּר אֶלְיָהֶם שְׁמֵרוּ עֲדֹתָיו וְזוֹקֵתָן לְמוֹ: (תהלים צט)

במצע עמוד ענן בא לדבר אלינו **שנתעורר לתשובה** נשמור עדותיו והחוקים של התורה ובעזרת ה' נצליח. לא כיפת ברזל שומרת על עם ישראל אלא ה'. וכשנבין זאת זה יהיה שליח של ה' לשמור עלינו.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים"

או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

" ואבותינו סיפרו לנו "

סלע המחלוקת

ראובן ושמעון שירתו בהנדסה קרבית, וקיבלו משימה לפתוח ציר תנועה בשדה מוקשים ברמת-הגולן, בגבול עם סוריה. שניהם לבשו בגדי תבלה מיוחדים ומסורבלים ונשאו בידם דָּקָר שנועד לנעיצה בקרקע. הם נכנסו בבוקר לתוך השדה והתקדמו באיטיות. לפני כל צעד בדקו היטב אם אין מוקש לפניהם. חלפו שעות ארוכות של מתח, ופלגי זיעה ניגרו מגופם. לאחר שסיימו את מלאכתם המסוכנת, הגיעו השניים לקצה גבעה שלמרגלותיה השתרע תהום, נפלו עם כל ציודם על האדמה, שכבו והביטו בשמיים.

הם חשו מאושרים על שנותרו בחיים. לפתע שמעון פתח ואמר: "בכל אופן אני לא מאמין בא-לוהים..."

ראובן, שומר התורה והמצוות, התפלא על דבריו. הרי לא דיברו על כך כלל. הוא הבין שהרהורי אמונה צצו במוחו של שמעון בהיותם בשדה המוקשים, ורק כשיצא מכלל סכנה, חזר לכפור. "למה אתה חושב שאין?"

שמעון, שהיה אדם משכיל מאוד, ענה: "אלה סיפורי סבתא. כשאנשים היו פרימיטיביים ולא ידעו כלום על כוחות הטבע, הם המציאו כל מיני בדיות. היום התפתחנו, ואנחנו יודעים שאין אף אחד בשמיים..."

"זאת אמונה חילונית שלך. הרי אינך יכול לדעת. אתה פשוט חילוני חשוד ופאנאטי..."

שמעון התגונן: "לא נכון, זו דעה ולא אמונה!"

"כשמדובר בדעה, עליך לומר שאם יקרה כך וכך, אשנה את דעתי. אבל אתה לא תשנה את דעתך לעולם..."

"אתה טועה, אם תוכיח לי אחרת, אאמין!"

"מה צריך לקרות שיוכיח לך שיש אלוקים?"

"רק נס גלוי וברור נגד חוקי הפיזיקה. אבל לא נס שבא משמיים, אלא נס שאזמין אותו בעצמי..."

שמעון התגונן: "תן לי דוגמא". שניהם ישבו עם רגליהם כלפי המדרון. ביניהם היתה אבן ענקית, סלע באורך וברוחב של יותר ממטר. שמעון הצביע על האבן, הביט השמיימה ואמר: "א-לוהים, אתה רוצה שאהיה דתי? יאללה, בוא נראה אותך! אם תרים את האבן הזאת באוויר ותפיל אותה לתהום, אהיה דתי!"

ראובן אמר לו: "אני בטוח שגם אם זה יקרה, תישאר חילוני..."

"למה?" "מפני שאתה מאמין שאין אלוקים. האמין באלוהים זו התאבדות עבורך. הרי לא תוכל ללכת לים ולאכול כל מה שתראה ותהיה מוכרח להניח תפילין. היית ממציא כל מיני תירוצים כדי להסביר איך האבן התרוממה באוויר ונפלה לתהום."

שמעון התקומם: "מה פתאום! הייתי חוזר בתשובה על המקום, מגדל זקן ופאות ולובש בגדים הכי שחורים! אם א-לוהים קיים, צריך להיות משוגע כדי לא לעשות בדיוק מה שהוא אומר..."

"אני לא מאמין לך..."

השניים המשיכו להתווכח. שמעון נשבע באמו, בעיניו ובכל היקר לו שיחזור בתשובה אם א-לוהים יעשה לו נס פרטי כפי שביקש. הם עברו לצעקות ואז... הסלע זז לפתע לעבר פי התהום, נפל והתגלגל במדרון עד שנעצר למטה.

ראובן ושמעון הזדעזעו. שניהם הביטו בחלל הריק שהותיר הסלע ושתקו. ראובן התאושש ראשון, ועשה לשמעון סימנים של פאות ארוכות ומסולסלות. "נו...?"

שמעון הזדעק: "אבל האבן לא התרוממה באוויר. היא רק נפלה... לא! נכון שהיא לא התרוממה באוויר, נכון...?"

"נכון, היא לא התרוממה בדיוק! זה שום-דבר... סתם אבן נפלה... אז מה! זה לא מוכיח כלום."

"אבל האבן הזאת שוקלת כמה טונות. איך היא נפלה ככה במקרה?!" "אני אסביר לך. נגענו באבן ואתה אפילו נשענת עליה וככה היא התקדמה קצת... חוץ מזה גם להד יש כוח..."

יש מקומות בהרי האלפים שבהם תלויים שלטים שכתוב עליהם שאסור לצעוק, מפני שזה עלול לגרום למפולת שלגים... גם פה יש הרים... שנינו צעקנו, והאבן זזה קצת עד שנפלה... אבן נפלה ברמת-הגולן, ביג דיל!... תסתכל למטה ותראה כמה אבנים ישן. זה לא מוכיח כלום."

ראובן הצביע על האבן הענקית שרבעה בתהום ואמר: "מה

אתה מדבר שטויות?! תרד למטה ותנסה לדחוף את האבן בכל הכוח. נראה אם היא תזוז מילימטר אחד..."

שמעון ניסה כיוון נוסף: "המדענים אומרים שבכל מאה אלף שנה, כל יבשת בעולם זזה מילימטר אחד. וככה גם האבן הזאת. היא היתה פה כמה מיליוני שנה והתקדמה מילימטר אחרי מילימטר, ועכשיו במקרה ישבנו פה ודברנו, והאדמה התקדמה עוד קצת, וככה האבן זזה ונפלה... בשביל זה לחזור בתשובה?!"

ראובן הביט בעיניו ואמר: "נכון, נגענו באבן, השמענו קולות, היבשות זזות... הכל נכון, אבל תגיד לי את האמת עם יד על הלב - קרה עכשיו משהו?"

שמעון שתק במבוכה זמן מה, השפיל את עיניו והשיב: "כן, אתה צודק, קרה משהו... מעתה אני חוזר בתשובה..."

סיפור הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל - "רב האסירים", שבנעוריו זכה להסתופף בצילו של הגאון רבי חיים ברלין זצ"ל, בנו של הנצי"ב מוולוז'ין זצ"ל. פעם, לפני קבלת שבת, ראה את רבו אומר "שיר השירים" בנעימה ובדקדוק, ובהגיעו לפסוק: "הנך יפה, רעייתי, הנך יפה עיניך יוניס"

פרץ בבכי ועיניו זלגו דמעות.

למה רבי אריה: פסוק זה שבבח ישראל נאמר, ומה מקום בו לבכיה? נענה רבי חיים ואמר: "בכל פעם שאני מגיע לפסוק זה, נזכר אני במעשה שהיה!"

וסיפר, שכאשר כיהן כרבה של מוסקבה הגיע לביתו אדם זר, שלא נמנה על בני הקהילה, ביקש סליחת הנוכחים, ברצונו לשוחח עם הרב ביחידות.

כשנשארו לבדם סיפר שהוא יהודי מתושבי העיר. נולד לו בן, והוא רוצה להכניסו בביתו של אברהם אבינו.

ברכו הרב בברכת "מזל טוב", ותמה לפרש הסודיות. סח הלה שכבר ניתק כל קשר עם היהדות ומצוותיה, רחמנא ליצלן, ומסחרו עם הכמרים בתשמישי עבודה זרה. אסור שיחשדו ביהדותו חשד קל, כי אז יחרימוהו ויתרושש. לפיכך חייבת ה"ברית" להתבצע בצינעה.

הורה הרב לשלוח באותו יום את המשרתות מביתו, ועלה למעונו ביום המיועד.

האב היה הסנדק והרב מל ובירך, וביקש להודיעו ביום השלישי משלום התינוק.

ביום השלישי הגיע האב, בישר שהכל כשורה וביקש לשלם. סירב הרב ליטול כסף עבור המצווה. התעקש האב, והרב אמר: "אם רצונכם לשלם לי- אבקש בתמורה תשובה לשאלה: הן יהודי מתבולל אתה, ואת בנך תגדל לבטח בחילוניות מובהקת- מה ראת אפוא לסכן את מעמדך ופרנסתך ולמול את בנך?"

והיהודי ענה: "רבי, בעוונותי התרחקתי משמירת המצוות והכברתי עוונות. אך, מי יודע, יתכן ויום אחד אערוך חשבון נפשי ואשוב לכור מחצבתי, הלא אין דלתות התשובה ננעלות! אבל כשנולד בני חשבתי לעצמי: הרי יגדל בבית שאין בו סממן יהודי, כיצד יידע מה מקורו- אם יתעורר לבו לחפש את שרשיו, כיצד יידע היכן לחפש, כיצד יידע מה לבקש?! על כן החלטתי למולו, שיהיה חותם היהדות בבשרו, וימצא את דרכו..."

כשמעי זאת, אמר רבי חיים ברלין, אורו עיני להבין את הפסוק: "הנך יפה, רעייתי, הנך יפה עיניך יוניס"

לאמר: "הנך יפה" כשאת "רעייתי". כשאנו דבוקים בבורא יתברך ומקיימים מצוותיו, אין יופי כיופיינו! אבל גם אם יהודי מתרשל, חלילה, גם אם סטה מדרך האבות ואין הקדוש ברוך הוא ותרו, על כל עבירה יקבל עונשו, בכל מצווה שתחסר יתמעט חלקו בגן העדן- אבל אין היהודי מאבד מיופיו וזוהרו, "הנך יפה- עיניך יוניס. כי על עיני היונים אמרו חכמים, שאין הגוזל מדדה מקינו אלא אם רואהו, ומצוי עימו בקשר עין. כך אין יהודי מתרחק מצור מחצבתו עד ניתוק הקשר, חלילה. אינו מגיע לנקודת אל חזור. ובכל פעם שהיה רבי חיים מגיע לפסוק זה נזכר היה במעשה זה, ועיניו זלגו דמעות..."